

20 Ιουλίου, 1993

[ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ' ΑΡΑΠΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,
ΜΕΣΩ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 450/92)

Ο περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμος του 1980, (Ν. 41/80), όπως τροποποιήθηκε — Ανικανότητα προς εργασία — Σύntαξη ανικανότητας — Άρθρα 38, 2(1) παράγραφος (4) του Μέρους ΙΙΙ του Τέταρτου Πίνακα του Νόμου — Ερμηνεία — Κρίση περί αυθαιρεσίας του Διευθυντή Κοινωνικών Ασφαλίσεων στην κριθείσα περίπτωση 5

Ο αιτητής προσέβαλε την απόφαση των καθ' ων η αίτηση, με την οποία υπολόγισαν το ποσοστό ανικανότητάς του για εργασία σε 75%, καθορίζοντας ανάλογα και το ύψος της σύνταξής του. 10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

1. Ο Νόμος που διέπει το θέμα είναι ο περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμος του 1980 (Ν. 41/80), όπως τροποποιήθηκε. 15

Κρίσιμο εδώ είναι το Άρθρο 38 στο οποίο προστέθηκε το εδάφιο (5) με τον τροποποιητικό Ν. 96/89 ο οποίος τροποποίησε και το Άρθρο 2(1) του Νόμου, δίδοντας άλλη γενική ερμηνεία του όρου "άνικανος προς εργασία". 20

2. Απορριπτική η εισήγηση του αιτητή, ότι στην περίπτωσή του ισχύει η γενική ερμηνεία του όρου "άνικανος προς εργασία" που απαντάται στο Άρθρο 2 του Νόμου. 25

5 Ο αιτητής, έπρεπε, για να δικαιούται σύνταξη ανικανότητας, να ικανοποιήσει τις απαιτήσεις του Άρθρου 38(1), η δε σύνταξη του καταβάλλεται σύμφωνα με το Άρθρο 38(2), ενόσω παραμένει μονίμως ανίκανος προς εργασίαν. Η ειδική ερμηνεία του όρου, όπως απαντάται στο εδάφιο (5), έχει εφαρμογή για τους σκοπούς του εδαφίου (1)(β) και (2) του άρθρου αυτού. Εφόσον δε ο αιτητής για να συνεχίσει να παίρνει τη σύνταξη, έπρεπε να παραμένει μονίμως ανίκανος προς εργασίαν, με την ειδική έννοια του όρου, να μην μπορεί δηλαδή να κερδίζει "δι'εργασίας την οποίαν ευλόγως αναμένεται να εκτελεί πέραν του ενός τρίτου του ποσού το οποίον συνήθως κερδίζει εις την αυτήν περιφέρειαν και επαγγελματικήν κατηγορίαν σωματικώς και πνευματικώς υγιής άνθρωπος της αυτής μορφώσεως", συνεπώς και η επανεξέτασή του από το Ιατρικό Συμβούλιο ήταν λογικό να γίνει με γνώμονα τη διαπίστωση της ικανότητάς του για εργασία κατά το χρόνο της επανεξέτασής του.

20 Εν πάση περιπτώσει όμως, το ποιά από τις δύο ερμηνείες του όρου εφαρμόζεται στην παρούσα περίπτωση, είναι θέμα ακαδημαϊκό, αφού ο αιτητής θεωρήθηκε ανίκανος προς εργασίαν και του παραχωρήθηκε σύνταξη ανικανότητάς του, σε 75% και τη συνεπεία τούτου, μείωση της σύνταξής του.

25 3. Το νέο Ιατρικό Συμβούλιο βρήκε τον αιτητή ικανό για εκτέλεση εργασίας, που απαιτεί περιορισμένες δυνάμεις. Το θέμα, όμως, δεν τελειώνει εδώ. Οι καθ' ων η αίτηση είχαν καθήκον, λαμβάνοντας υπόψη τη γνώμη του Ιατρικού Συμβουλίου, να διενεργήσουν την κατάλληλη έρευνα, που θα τους οδηγούσε στη διαπίστωση και προσδιορισμό του βαθμού απώλειας της προς το κερδίζειν ικανότητας του αιτητή και του ύψους της συντάξεώς του, με βάση τα συμπεράσματα στα οποία θα κατέληγαν. Από το φάκελο του αιτητή δε φαίνεται να έγινε καμιά έρευνα ή διαπίστωση ως προς τα θέματα αυτά.

35 Η μείωση του ποσού της συντάξεως του αιτητή στην παρούσα περίπτωση, χωρίς να προηγηθούν η κατάλληλη έρευνα και διαπιστώσεις και ο καθορισμός της απώλειας της προς το κερδίζειν ικανότητάς του, ήταν αυθαίρετη και συνεπώς η επίδικη απόφαση πρέπει ν' ακυρωθεί για το λόγο αυτό.

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.

40 Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση, με την οποία υπολογίστηκε από 1/4/92, το ποσοστό ανικανότητας του αιτητή για εργασία σε 75% καθορίζοντας ανάλογα και το

ύψος της σύνταξής του.

K. Γαβριηλίδης, για τον Αιτητή.

A. Χριστοφόρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' 5
ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Ο αιτητής προσβάλλει την απόφαση των καθ' 10
ων η αίτηση, ημερομηνίας 27/3/92, με την οποία υπολόγισαν, από
1/4/92, το ποσοστό ανικανότητάς του για εργασία σε 75%, καθο-
ρίζοντας ανάλογα και το ύψος της σύνταξής του.

Ο αιτητής εργάστηκε ως μόνιμος Δεσμοφύλακας στο Τμήμα 15
Φυλακών από το 1965 μέχρι το 1978. Κατά τη διάρκεια της υπη-
ρεσίας του υπέστη αριθμό καρδιακών επεισοδίων, με αποτέλε-
σμα ν' αφυπηρετηθεί, στις 1/6/78, για λόγους υγείας, κριθείς ως
ανίκανος για εργασία. Το 1980 στάλθηκε από τη Δημοκρατία στο
Ηνωμένο Βασίλειο για θεραπεία.

Το 1976, συνεπεία δυστυχήματος, κόπηκαν οι τένοντες του 20
αριστερού χεριού του αιτητή και στάλθηκε στη Γερμανία για थे-
ραπεία και πάλιν με έξοδα της Δημοκρατίας. Από το 1983 ο αι-
τητής υποφέρει επίσης από δυσκοπάθεια.

Μετά την αφυπηρέτησή του από τη Δημόσια Υπηρεσία, ο αι- 25
τητής εργάστηκε κατά διάφορα χρονικά διαστήματα, ως οδηγός
ταξί. Στις 30/11/89 ο αιτητής υπέβαλε αίτηση για σύνταξη ανι-
κανότητας από το Ταμείο Κοινωνικών Ασφαλίσεων, δηλώνον-
τας ως αιτίες της αναπηρίας του τα καρδιακά επεισόδια, ανα- 30
πηρία στο χέρι, δυσκοπάθεια και υπέρταση, επισυνάπτοντας
σχετική ιατρική έκθεση.

Στις 31/3/90, παραπέμφθηκε και εξετάστηκε από Παθολογικό 35
Ιατρικό Συμβούλιο του Τμήματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων, το
οποίο τον έκρινε μόνιμα ανίκανο για άσκηση του επαγγέλματος
του οδηγού ταξί, που ασκούσε τότε και γνωμοδότησε περαιτέρω,
ότι δεν μπορούσε να ασκήσει οποιοδήποτε άλλο επάγγελμα. Ως
αποτέλεσμα, παραχωρήθηκε στον αιτητή πλήρης σύνταξη ανικανό-
τητας, από 29/9/90 (Ερυσθρό 9 στο φάκελο του αιτητή, Τεκμήριο 1). 40

Στις 21/5/91 ο αιτητής παραπέμφθηκε και πάλι για εξέταση
από νέο Ιατρικό Συμβούλιο, απαρτιζόμενο από άλλους, ειδι-
κούς ιατρούς (Καρδιολόγους). Το Ιατρικό Συμβούλιο αυτό δε

γνωμοδότησε για την κατάσταση της υγείας του αιτητή, γιατί δε είχε ενώπιόν του διάφορα πιστοποιητικά προηγούμενων εξετάσεων του αιτητή, συνέστησε όμως την επανεξέτασή του σε 6 μήνες, μετά την προσκόμιση των αναγκαίων πιστοποιητικών.

5

Στις 28/2/92 το νέο Ιατρικό Συμβούλιο επανεξέτασε τον αιτητή και γνωμοδότησε ότι είναι μόνιμα ανίκανος για την άσκηση του επαγγέλματος του οδηγού, μπορεί όμως να εκτελέσει εργασία που απαιτεί περιορισμένες δυνάμεις. (Παράρτημα "Ε", στην αγόρευση για τους καθ' ων η αίτηση). Ο Πρόεδρος του Ιατρικού Συμβουλίου συμπλήρωσε επίσης και ερωτηματολόγιο, αναφορικά με το είδος της εργασίας την οποία μπορούσε να εκτελέσει ο αιτητής (Παράρτημα Γ στην ένσταση).

10

15

Στις 27/3/90, στάληκε η ακόλουθη επιστολή, στον αιτητή:

20

"Πληροφορείτε ότι από τις 1/4/92 το ποσοστό ανικανότητας σας για εργασία έχει υπολογιστεί σε 75%. Σύμφωνα με τον περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμο, από την πιο πάνω ημερομηνία το ύψος της σύνταξής σας καθορίστηκε σε £116.64 το μήνα, το οποίο αντιστοιχεί σε 75% της σύνταξης που θα εδικαιούστο αν η ανικανότητά σας ήταν ολική (100%).

25

2. Στο πιο πάνω ποσό περιλαμβάνεται ποσό £36.90 ως αύξηση για 3 εξαρτωμένους σας.

30

3. Σας στέλλουμε ταχυδρομική επιταγή αξίας £..... για τη σύνταξή σας για την περίοδο από 1/4/92 μέχρι 30/4/92. Μελλοντικά η σύνταξή σας θα σας πληρώνεται με τον ίδιο τρόπο στο τέλος του κάθε μήνα."

Ο αιτητής πρόσβαλε την πιο πάνω απόφαση με την παρούσα προσφυγή.

35

Ο δικηγόρος του αιτητή πρόβαλε ως λόγους ακυρότητας ότι η επίδικη απόφαση είναι προϊόν πλάνης περί το νόμο και τα πράγματα, και αντίθετη προς το Νόμο. Η θέση του αιτητή είναι ότι σύμφωνα με το άρθρο 75 του Νόμου, δυνατότητα επανεξέτασης της περίπτωσης του αιτητή υπήρχε μόνο αν επέρχετο μεταβολή σχετική με τις περιστάσεις της περίπτωσης (ανικανότητα προς εργασία), πράγμα που δε συνέβηκε στην περίπτωση του αιτητή. Υπέβαλε ότι ο όρος "ανίκανος προς εργασίαν" έχει την έννοια που του δίνεται στο άρθρο 2 του Νόμου, οι δε καθ' ων η αίτηση εξακολούθουν να δέχονται ότι ο αιτητής είναι ανίκανος να ασκήσει το επαγ-

40

γελμα του οδηγού.

Η γνωμοδότηση ότι ο αιτητής είναι ικανός να εκτελέσει εργασία που απαιτεί περιορισμένες δυνάμεις είναι πεπλανημένη και αυθαίρετη και αποτελεί εξωγενές κριτήριο που δεν περιλαμβάνεται στο Νόμο. Το ερωτηματολόγιο (Παράρτημα Γ στην ένσταση) που περιέχεται στην έκθεση του Ιατρικού Συμβουλίου είναι επίσης εξωγενές κριτήριο. Επίσης, οι καθ' ων η αίτηση, δεν εξέτασαν κατά πόσο ο αιτητής μπορούσε να κερδίζει από εργασία που αναμένετο να εκτελεί, οποιοδήποτε ποσό που συνήθως κερδίζει στην ίδια επαγγελματική κατηγορία ένας υγιής άνθρωπος της ίδιας μόρφωσης. 5 10

Ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίστηκε επίσης ότι η επίδικη απόφαση είναι άκυρη, γιατί στηρίχθηκε στην έκθεση του Ιατρικού Συμβουλίου, μέρος της οποίας (το ερωτηματολόγιο Παράρτημα Γ στην ένσταση) δεν υπογράφηκε κι' από τα δύο μέλη του Ιατρικού Συμβουλίου, αλλά μόνο από το ένα μέλος του. Τέλος, ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίστηκε ότι η επίδικη απόφαση πάσχει από έλλειψη δέουσας έρευνας και δεν είναι δεόντως αιτιολογημένη, αντίθετα με τις πρόνοιες του άρθρου 75(3) του Νόμου και τη νομολογία μας αναφορικά με την ανάκληση νόμιμων διοικητικών πράξεων. 15 20

Ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση ισχυρίστηκε ότι το δικαίωμα του εξεταστή απαιτήσεων να ζητήσει την επανεξέταση του αιτητή εδράζεται στο άρθρο 38(3) του Νόμου, το δε νέο Ιατρικό Συμβούλιο, βρήκε ότι ο αιτητής είναι ικανός για εργασία που απαιτεί περιορισμένες δυνάμεις. Το εύρημα αυτό του Ιατρικού Συμβουλίου, αποτελεί νέο στοιχείο με βάση το οποίο εκδόθηκε η επίδικη πράξη, σύμφωνα με το άρθρο 75 του Νόμου. Ο όρος "ανίκανος προς εργασίαν" δεν έχει την έννοια που του δίνεται στο άρθρο 2 του Νόμου, αλλά την ειδική έννοια που του δίνεται στο άρθρο 38(5), η δε απόφαση για μείωση της σύνταξης του αιτητή επειδή έχει τη δυνατότητα μερικής απασχόλησης είναι καθ' όλα νόμιμη και δεόντως αιτιολογημένη. Όσο για το Παράρτημα Γ, αυτό αποτελεί μέρος της έκθεσης του Ιατρικού Συμβουλίου και συμπληρώνεται από το γιατρό σαν εσωτερικό μέτρο ενημέρωσης του Τμήματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων, η δε έκθεση (Παράρτημα Ε), είναι υπογραμμένη κι' από τα δύο μέλη του Ιατρικού Συμβουλίου. Τέλος, είναι ο ισχυρισμός του δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση ότι δεν απαιτείτο καμία έρευνα αναφορικά με τη δυνατότητα εξευρέσεως πόρων, κατά το 1/3, αφού δεν αποφασίστηκε ότι ο αιτητής δεν ήταν ανάπηρος ή ανίκανος για εργασία, αλλά απλώς μειώθηκε το ποσοστό ανικανότητάς του. 25 30 35 40

Ο δικηγόρος του αιτητή, απαντώντας στους ισχυρισμούς του

5 δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση, διαφώνησε ότι εφαρμόζεται στην παρούσα περίπτωση, ο ορισμός του όρου "άνικανος προς εργασίαν", όπως απαντάται στο άρθρο 38(5) του Νόμου και ισχυρίστηκε ότι το άρθρο αυτό εφαρμόζεται μόνο για τους σκοπούς της παραγράφου (β) του εδαφίου (1) και του εδαφίου (2), όπως ρητά προβλέπεται στο Νόμο και όχι του εδαφίου (3), με βάση το οποίο λήφθηκε η επίδικη απόφαση.

10 Ο Νόμος που διέπει το θέμα είναι ο περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμος του 1980 (αφ. 41/80), όπως τροποποιήθηκε.

Το άρθρο 38 του Νόμου έχει ως εξής:

15 "38.-(1) Τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος Νόμου ησφαλισμένος δικαιούται εις σύνταξιν ανικανότητας εάν-

(α) ήτο ανίκανος προς εργασίαν δι' εκατόν πενήτηκοντα εξ ημέρας εντός οιασδήποτε περιόδου διακοπής της απασχολήσεως·

20 (β) εντός της τοιαύτης περιόδου διακοπής της απασχολήσεως αποδείξη ότι προβλέπεται να παραμείνη μονίμως ανίκανος προς εργασίαν·

25 (γ) δεν συνεπλήρωσε την συντάξιμον ηλικίαν·

(δ) πληροί τας σχετικές προϋποθέσεις εισφοράς·

30 Νοείται ότι εις περιπτώσιν καθ' ην η ανικανότης οφείλεται εις ατύχημα επισυμβάν κατά ή μετά την ορισθείσαν ημερομηνίαν, ο ησφαλισμένος θεωρείται ότι πληροί τας προϋποθέσεις εισφοράς εάν ούτος πληροί τας τοιαύτας προϋποθέσεις διά καταβολήν επιδόματος ασθενείας.

35 (2) Τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 74, η σύνταξις ανικανότητος καταβάλλεται από της σχετικής ημερομηνίας εν όσω ο ησφαλισμένος παραμένει μονίμως ανίκανος προς εργασίαν και δεν έχει συμπληρώσει την συντάξιμον ηλικίαν.

40 (3) Παν πρόσωπον εις το οποίον εχορηγήθη σύνταξις ανικανότητος ή το οποίον προέβαλεν απαίτησιν διά σύνταξιν ανικανότητος, δέον όπως συμμορφούται προς πάσαν οδηγίαν εκδιδομένην αυτώ καθ' οιονδήποτε χρόνον υπό του Διευθυντού δι' ης καλείται όπως-

(α) υποβάλει εαυτόν εις ιατρικὴν ἐξέτασιν ἢ επανεξετάσιν·

(β) υποβάλει εαυτόν εις τοιαύτην ιατρικὴν περίθαλψιν ἣτις θεωρεῖται ἐν τῇ περιπτώσει αὐτοῦ κατάλληλος ὑπὸ τοῦ υπευθύνου δι' αὐτόν θεράποντος ἰατροῦ ἢ ἐτέρου ἰατροῦ
5
εις τὸν ὁποῖον παρεπέμφθη ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ·

(γ) συμμετάσχει εἰς οἰανδήποτε μαθητεῖαν επαγγελματικῆς ἐκπα-
δεύσεως ἢ ἀναπροσαρμογῆς ὡς ὁ Διευθυντής ἤθελε διατάξει.

(4)

Με τὸν τροποποιητικὸ Νόμο ἀρ. 96/89 προστέθηκε τὸ ἐδάφιο
(5), πὺ ἐχει ὡς ἀκολούθως:

"(5) Διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς παραγράφου (β) τοῦ ἐδαφίου (1)
καὶ τοῦ ἐδαφίου (2), ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν θεωρεῖται ὁ
ἠσφαλισμένος ὅταν λόγῳ ἐιδικῆς νόσου ἢ σωματικῆς ἢ πνευ-
ματικῆς ἀναπηρίας μεταγενεστέρως τῆς ἀσφαλίσεώς του, ἢ
προγενεστέρως ἢ ὁποῖα ἐπεδεινώθη οὐσιωδῶς μετὰ τὴν
ἀσφάλισίν του, δὲν δύναται νὰ κερδίξῃ δι' ἐργασίας τὴν
ὁποῖαν εὐλόγως ἀναμένεται νὰ ἐκτελή λαμβανομένων ὑπ'
ὄψιν τῶν δυνάμεων, τῶν δεξιότητων, τῆς μορφώσεως καὶ τῆς
συνήθους επαγγελματικῆς ἀπασχολήσεώς του, πέραν τοῦ
ἐνός τρίτου τοῦ ποσοῦ τοῦ ὁποῖον συνήθως κερδίξει εἰς τὴν
αὐτὴν περιφέρειαν καὶ επαγγελματικὴν κατηγορίαν σωματι-
κῶς καὶ πνευματικῶς ὑγιῆς ἄνθρωπος τῆς αὐτῆς μορφώσεως:

Νοεῖται ὅτι ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει ἡ σχετικὴ ἡμερομηνία δύ-
ναται νὰ εἶναι προγενεστέρως τῆς ἡμερομηνίας ἐνάρξεως τῆς
ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐδαφίου."

Με τὸν ἴδιο τροποποιητικὸ Νόμο (ἀρ. 96/89), δόθηκε ἐπίσης
καὶ ἄλλη γενικὴ ἐρμηνεῖα τοῦ ὅρου "ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν",
με τὴν τροποποίηση τοῦ ἀρθροῦ 2(1) τοῦ βασικοῦ Νόμου. Ἡ ἐρ-
μηνεῖα αὐτὴ ἐχει ὡς ἐξῆς:

"'ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν' σημαίνει ἠσφαλισμένον ὁ ὁποῖος
λόγῳ ἐιδικῆς νόσου ἢ σωματικῆς ἢ πνευματικῆς ἀναπηρίας
δὲν δύναται νὰ ἀπασχοληθῇ εἰς τὸ ἐπάγγελμα εἰς τὸ ὁποῖον
συνήθως ἀπασχολεῖτο, ὁ δὲ ὅρος 'ἀνικανότης πρὸς ἐργασίαν'
θα ἐρμηνεύεται ἀναλόγως."

Δὲ συμφωνῶ με τὴν εἰσήγηση τοῦ δικηγόρου τοῦ αἰτητῆ ὅτι

στην περίπτωση του ισχύει η γενική ερμηνεία του όρου "άνικανος προς εργασία" που απαντάται στο άρθρο 2 του Νόμου.

5 Ο αιτητής, έπρεπε, για να δικαιούται σύνταξη ανικανότητας, να ικανοποιήσει τις απαιτήσεις του άρθρου 38(1), η δε σύνταξή του καταβάλλεται σύμφωνα με το άρθρο 38(2), ενόσω παραμένει μονίμως ανίκανος προς εργασία. Η ειδική ερμηνεία του όρου, όπως απαντάται στο εδάφιο (5) έχει εφαρμογή για τους σκοπούς του εδαφίου (1)(β) και (2) του άρθρου αυτού. Εφόσον δε ο αιτητής για 10 να συνεχίσει να παίρνει τη σύνταξη έπρεπε να παραμένει μονίμως ανίκανος προς εργασία, με την ειδική έννοια του όρου, να μην μπορεί δηλαδή να κερδίζει "δι' εργασίας την οποίαν ευλόγως αναμένεται να εκτελεί πέραν του ενός τρίτου του ποσού το οποίον συνήθως κερδίζει εις την αυτήν περιφέρειαν και επαγγελματικήν 15 κατηγορίαν σωματικώς και πνευματικώς υγιής άνθρωπος της αυτής μορφώσεως.", συνεπώς και η επανεξέτασή του από το Ιατρικό Συμβούλιο ήταν λογικό να γίνει με γνώμονα τη διαπίστωση της ικανότητάς του για εργασία κατά το χρόνο της επανεξέτασής του.

20 Εν πάση περιπτώσει όμως, το ποιά από τις δύο ερμηνείες του όρου εφαρμόζεται στην παρούσα περίπτωση είναι θέμα ακαδημαϊκό, αφού ο αιτητής θεωρήθηκε ανίκανος προς εργασία και του παραχωρήθηκε σύνταξη ανικανότητας. Το θέμα αφορά τον υπολογισμό του ποσοστού της ανικανότητάς του, σε 75% και τη 25 συνεπεία τούτου, μείωση της σύνταξής του.

30 Στο νόμο δεν απαντάται πουθενά ο όρος "ποσοστό ανικανότητας" ή "μερική" ή "πλήρης" ανικανότης. Όμως, η παράγραφος (4) του Μέρους ΙΙΙ του Τετάρτου Πίνακα του Νόμου, όπως απαντάται στον τροποποιητικό Νόμο αρ. 96/89, προνοεί ότι:

"(4) Όταν η απώλεια της προς το κερδίζειν ικανότητος δεν είναι ολική, το ύψος της συντάξεως ανικανότητος είναι-

35 (α) Δι' απώλειαν από 66 2/3% μέχρι 75%, ίσον προς 75% της συμφώνως προς τον παρόντα Πίνακα υπολογιζομένης συντάξεως ανικανότητος, και

40 (β) δι' απώλειαν από 76% μέχρι 99% ίσον προς 85% της εν λόγω συντάξεως."

Το νέο Ιατρικό Συμβούλιο βρήκε τον αιτητή ικανό για εκτέλεση εργασίας που απαιτεί περιορισμένες δυνάμεις. Το θέμα, όμως, δεν τελειώνει εδώ. Οι καθ' ων η αίτηση είχαν καθήκον,

λαμβάνοντας υπόψη τη γνώμη του Ιατρικού Συμβουλίου, να διενεργήσουν την κατάλληλη έρευνα που θα τους οδηγούσε στη διαπίστωση και προσδιορισμό του βαθμού απώλειας της προς το κερδίζειν ικανότητας του αιτητή και του ύψους της συντάξεώς του, με βάση τα συμπεράσματα στα οποία θα κατέληγαν. Από το φάκελο του αιτητή δε φαίνεται να έγινε καμιά έρευνα ή διαπίστωση ως προς τα θέματα αυτά. 5

Βρίσκω ότι η μείωση του ποσού της συντάξεως του αιτητή στην παρούσα περίπτωση, χωρίς να προηγηθούν η κατάλληλη έρευνα και διαπιστώσεις και ο καθορισμός της απώλειας της προς το κερδίζειν ικανότητάς του, ήταν αυθαίρετη και συνεπώς η επίδικη απόφαση πρέπει ν' ακυρωθεί για το λόγο αυτό. 10

Ως αποτέλεσμα η παρούσα προσφυγή επιτυγχάνει και η επίδικη απόφαση ακυρώνεται με έξοδα υπέρ του αιτητή. Τα έξοδα να υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή. 15

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα υπέρ του αιτητή. 20